

Emily Lorraine de Montluzin, *Daily Life in Georgian England as Reported in the Gentleman's Magazine*, The Edwin Mellen Press, Lampeter 2002.
ISBN 0-7734-7351-3. XVI + 370 pp.

·> PETER DE VOOGD

De vroege geschiedenis van de *Gentleman's Magazine*, een van de meest invloedrijke tijdschriften van de Britse achttiende eeuw, is uitvoerig beschreven.¹ Het tijdschrift werd in 1731 opgericht door Edward Cave, die op het hoofdkantoor van Londen alle binnenkomende en uitgaande post controleerde en de verschuldigde belasting vaststelde op de kranten en tijdschriften die langs zijn bureau kwamen (de regering hief via de zogenaamde Stamp Act sinds 1712 belasting per exemplaar - een stempeltje gaf aan dat de belasting was betaald). Zelf regelde hij belastingvrijdom voor zijn eigen 'magazijn', waarin hij uittreksels publiceerde van wat hem interessant leek in de andere tijdschriften. Door zijn selectie licht te bewerken onttrok hij zich aan de niet al te stringente copyrightregels; bovendien kwam hij zo gratis aan kopij en kon hij ook nog eens onder de marktprijs publiceren. Hij nam voor de productie van zijn blad neefjes en goedkope stagiaires in dienst, betaalde

geen belasting over zijn product, en kon vanuit zijn baan op het postkantoor zijn blad gratis verzenden.

Door dit weinig ethische gebruik van zijn positie kreeg Cave een stevige greep op de provinciale markt. Al snel nam hij ook oorspronkelijk materiaal op, waaronder in toenemende mate kopij die hem, veelal onder pseudoniem, werd toegestuurd door zijn lezers: gedichten, verhandelingen, en mededelingen. Door het uitschrijven van prijsvragen en het aanmoedigen van lezersbijdragen beperkte hij ook zijn auteurskosten. In 1739 nam hij Samuel Johnson aan als redacteur (deze bleef tot 1744 in zijn dienst), die parlementaire verslagen, overlijdensberichten, en lijsten van nieuwe publicaties en boekbesprekingen toevoegde aan het repertoire van het tijdschrift. Met een oplage van ruim drieduizend exemplaren per maand was *The Gentleman's Magazine* een bestseller. Van de latere redacteurs waren het vooral David Henry en John Nichols die het aantal uittreksels uit andere tijdschriften terugbrachten en het blad nog verder uitbreidden met lezersbijdragen en 'klein nieuws': geboorte en overlijden, bevorderingen in kerk en leger, en duizenden korte biografieën. Zo werd *The Gentleman's Magazine* een onuitputtelijke bron voor cultuurhistorici en anderen die

geïnteresseerd zijn in vooral de *petite histoire* van de achttiende eeuw.

Emily de Montluzin is onder achttiende-eeuwspecialisten vooral bekend als de onvermoeibare speurneus die de auteurs van vele duizenden anonieme en pseudonieme bijdragen aan de *Gentleman's Magazine* heeft geïdentificeerd,² en daarmee een bijzonder nuttige bijdrage heeft geleverd aan de beschrijving van 'Grub Street'. Dat was de eigentijdse naam voor de de broodschrijvende Londense subcultuur in de eerste helft van de achttiende eeuw, die dankzij de vroege copyrightwetgeving in Groot-Brittannië een groot aantal merendeels nu volstrekt vergeten leden bevatte. Zij leefden van de pen en werkten voor de uitgeverwereld, als vertalers, editors, bewerkers, imitators, schrijvers van echte of verzonnen biografieën en reisverhalen, toneelschrijvers en dichters. Het was een bonte wereld die voor het eerst goed in kaart is gebracht in een belangrijke studie van Pat Rogers (*Grub Street: Studies in a Subculture*. Londen 1972).

Daily Life in Georgian England is het veertiende deel in een serie 'Studies in British and American Magazines'. Het is een titel die meer belooft dan hij waarmaakt: de eerste dertien delen zijn grotendeels van de hand van Edward W.R. Pitcher, die met grote ijver

registers maakt van minder bekende tijdschriften. De Montluzins boek is tamelijk lelijk uitgegeven, in een te vette letter, door de 'vanity press' van Edwin Mellen. Dat is jammer, want onderwerp en idee hadden beter verdiend.

De Montluzin heeft uit de vele duizenden artikelen die in honderd jaar *Gentleman's Magazine* verschenen een heel bescheiden keuze gemaakt: 93 stukjes in totaal, op onderwerp gerangschikt en steeds beknopt ingeleid. Tegen de selectie is het nodige in te brengen. Zij verantwoordt haar keuze nergens, en dat is des te betreurenswaardiger omdat die curieus en onevenwichtig is. Door de presentatie ervan wordt bovendien onrechte gesuggereerd dat de accenten die zij legt kenmerkend waren voor Caves blad. Bijna de helft van de selectie, waarmee het boek ook nog eens opent, valt onder de noemers 'misdad en straf' en 'geneeskunde', waarbij de eerste categorie erg veel gevallen van marteling en ophanging bevat, en de tweede ook vooral sensationele onderwerpen aansnijdt en maar heel weinig aandacht heeft voor de grondige en serieuze berichtgeving over de medische vooruitgang die de *Gentleman's Magazine* kenmerkte. Beter is het gesteld met de derde categorie, 'natuurwetenschappen en archeolo-

gie' (hoewel het niet duidelijk is wat de muiterij op de 'Bounty' in dit deel van de bundel doet), maar een te korte sectie over godsdienst en slechts één voorbeeld van de belangwekkende (grotendeels door hem zelf verzonden) parlementaire verslagen door Samuel Johnson staan in geen verhouding tot het belang dat Cave juist aan die onderwerpen hechtte. De nationaliteit van de samensteller heeft er waarschijnlijk mee te maken dat Amerikaanse zaken meer dan vijftien procent van de inhoud bepalen, en het is ronduit jammer dat de letterkunde er heel bekaaid vanaf komt met slechts acht fragmenten. Twaalf matig gereproduceerde illustraties voegen weinig inhoudelijks toe.

Gezien het karakter van het tijdschrift had een bloemlezing van artikelen die tussen 1731 en 1831 in de *Gentleman's Magazine* verschenen een heel bijzonder boek kunnen opleveren, met name van groot belang voor cultuurhistorici en letterkundigen. Dat is dus niet gebeurd. Dit neemt echter niet weg dat vrijwel alle fragmenten op zich wel de moeite waard zijn, en ieder voor zich voldoende zijn ingeleid en becommentarieerd. Ook de systematisch geordende bibliografie en het register zijn bruikbaar. Voor tijdschriftstudies is deze bloemlezing echter niet buitengewoon interessant:

de algemene introductie van slechts acht bladzijden biedt geen nieuws over de *Gentleman's Magazine*, en vestigt vooral de aandacht op De Montluzins database van auteurstoeschrijvingen.

·> PETER DE VOOGD is hoogleraar Engelse letterkunde aan de Universiteit Utrecht.

1. Het uitvoerigst in een Franse dissertatie: Albert Pailler, *Edward Cave et le Gentleman's Magazine (1731-1754)*. Lille 1975, en in Nederland door Titia Ram in 'The Gentleman's Magazine (1731-54) in het Engelse literaire veld'. *TS-Tijdschrift voor tijdschriftstudies* 1 (1997), 18-24, en in haar proefschrift, *Magnitude in Marginality: Edward Cave and The Gentleman's Magazine 1731-1754*. Overveen 1999. Zie ook Tom Keymers heldere introductie op de zestiendelige facsimile-uitgave van *The Gentleman's Magazine 1731-1745* door Pickering & Chatto. Londen 1998.

2. Zie vooral haar *Attributions of Authorship* op de website <<http://etext.lib.virginia.edu/bsuva/>>.